

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobců: a) M. Š., b) H. Š., oba zastoupeni JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor regionálního rozvoje, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti: I) M. S., II) Ing. J. S., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2010, čj. 199961/2010/KUSK, o kasační stížnosti žalobkyně b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2014, čj. 7 A 43/2011 – 73,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

1. Rozhodnutím ze dne 16. 7. 2010, čj. 2500/10/stav, Městský úřad Mšeno, odbor výstavby a územního plánování, ŽP, vydal rozhodnutí o umístění stavby, kterým schválil záměr umístění stavby „Oplocení Mšeno, Hradsko“ na pozemku parc. č. 678/3 v katastrálním území Sedlec u Mšena (výrok I.), a zamítl záměr umístění stavby „zděný pilíř pro osazení elektroměrového zařízení budoucí elektrické přípojky nn Mšeno, Hradsko“ na pozemku parc. č. 530/1, 678/3 v katastrálním území Sedlec u Mšena (výrok II.).
2. Rozhodnutím ze dne 20. 12. 2010, čj. 199961/2010/KUSK, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně b) proti výroku II. rozhodnutí o umístění stavby.
3. Žalobci a) a b) napadli rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 16. 4. 2014, čj. 7 A 43/2011 – 73, odmítl žalobu žalobce a) (výrok I.) a zamítl žalobu žalobkyně b) (výrok II.).

4. Žalobkyně b) (stěžovatelka) brojila proti rozsudku městského soudu kasační stížností.

5. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona soud vyzve poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

6. Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek za podanou kasační stížnost spolu s kasační stížností, ani později ve lhůtě, kterou jí soud stanovil usnesením ze dne 30. 7. 2014, čj. 8 As 118/2014 – 15. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno dne 1. 8. 2014, soudem určená lhůta 2 týdnů pro zaplacení soudního poplatku marně uplynula dne 15. 8. 2014. Stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek ani později, ke dni rozhodování soudu.

7. Nejvyšší správní soud uzavřel, že podmínky řízení o kasační stížnosti nebyly splněny, proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

8. Podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem. V tomto řízení však zúčastněným osobám nebyla uložena žádná povinnost a Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné, proto rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. srpna 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu